
23.- Bát Nường Diêu Trì Cung

23.- Bát Nường Diêu Trì Cung

23. *Hộ Pháp Đường*

Ngày 3-12-Ất Hợi (dl 28-12-1935).

BÁT NƯỜNG Diêu Trì Cung

Chào mấy anh và mấy em.

Cười . . . Đâu mà đứng sắp hàng cho có thứ lớp đặng tôi đếm coi mấy chục người. Cười . . .

Nhị Ca, anh Phật mập để cho em làm gì thì làm. Em cấm quý anh cười hay là nói chi hết đạ.

- Tu đặng làm gì ?

Sĩ Tài Hợi bạch : - Tu đặng trau dồi

- Lui đi, để đó rồi sẽ hay.

Sĩ Tài Kiệt bạch : -

- Lui đi, tiếp nữa.

Sĩ Tài Xin bạch : -

- Cười . . . Lui đi, tiếp.

Sĩ Tài Quốc bạch : -

- Lui đi.

Sĩ Tài Lợi bạch: - Tu đặng sửa mình, cầm đuốc huệ đi đâu mà chỉ cho chúng sanh.

Sĩ Tài Hiển bạch: - Tu đặng cứu sanh linh thoát khỏi nơi trầm luân khổ hải.

Lễ Sanh Châu bạch: -

- Lui, tiếp.

Trường thì đông, sĩ khôi thì ít, lại thi rớt hết mới tính sao ?

- Nè, mấy ông trò khóa, hễ tu thì tự giải tự giác, hễ còn một điểm biết mình thì là vị thân, còn một mảy biết người thì là vị thế, hai lẽ ấy vốn không theo chơn đề tu niệm. Hỏi giáo truyền trả lời như vậy thì trúng, hỏi tu niệm thì trả lời như vậy thì trật. Theo thiếp nói thì thiếp trả lời như vậy : Tu đặng trau mình theo ông

Trời, đặng giống Trời là đủ lý.

Kiến, vô nghe :

Dòng là ánh nguyệt chiếu trong veo,
Lặng lẽ thuyền côi lữ nhịp chèo.
Lững chững trôi theo chiều lượn sóng,
Lữ làng quày quả liệng đường neo.
Giục sầu đêm quạnh nghe ngư phủ,
Gọi thăm sương mới giục trở lèo.
Ôm ấp tình chung trời một góc,
Hỏi mưa nhẩn gió biết đâu theo.

Bạn của em vừa vào Cung Vạn Pháp, nhưng còn vương vấn tình đời nên chưa giải thể, lập vị chưa đặng.
Em khuyên người cha gắng tâm thành niệm thì họa may khỏi chuyển kiếp luân hồi, chớ không chánh đáng
như vậy hoài thì buộc ràng thêm oan nghiệt.

Hộ Pháp : - Anh thấy ảnh hành đạo khá lắm em.

- Cười . . . Tư tâm thốt chi đặng mà cãi em, anh Nhị ca.

Hợi:

Phong vân phải thế buổi bay rồng,
Nanh vấu bầy chừ đủ cánh lông.
Hiện giữa thanh không chờ nổ sấm,
Giương vi vùng vẫy côi trời đông.
Em gắng lập công, sau này nên phận.

Xin:

Dặm hồng lữ lối đã quày đầu,
Một bộ Xuân Thu dựng nghiệp Châu.
Đạp đất ra vàng chưa phải đạo,
Thâu gương nhật nguyệt mới cao sâu.

Em từ đây an phận, đừng trở gót nẻo xưa đa nghe. Cười . . .

Mấy ông rớt, kỳ tới.

THĂNG.